

Sygn. akt X Ga 352/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący Sędzia SO Iwona Wańczura

Sędzia SO Małgorzata Korfanty (spr.)

Sędzia SO Barbara Przybyła

Protokolant Joanna Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z urzędu

z udziałem D. C., A. K., (...) w T.

o zmianę danych w rejestrze

na skutek apelacji wniesionej przez uczestnika A. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 lipca 2014r.

sygn. akt GL X Ns.-Rej. KRS 8864/14/919

postanawia:

oddalić apelację uznając, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

SSO Małgorzata Korfanty SSO Iwona Wańczura SSO Barbara Przybyła

Sygn. akt X Ga 352/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Gliwicach utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 28 czerwca 2014 r.

i dokonany na jego podstawie wpis w całości, dotyczący wykreślenia z rejestru danych związanych z adresem (...) z siedzibą w T., tj. ul. (...), numer (...), kod (...), poczta T. oraz dane dotychczasowego likwidatora D. C. wpisując w jej miejsce dane A. K..

Wskazane orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na treści przepisu art. 24 ust. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz art. 463 § 1 k.s.h. i wskazał, że rada nadzorcza odwołała ze składu osobowego zarządu D. C. i powołała w jej miejsce A. K.. Tym samym w rejestrze zamiast danych D. C., jako likwidatora Spółki winny widnieć dane A. K., ponieważ był on ostatnim członkiem zarządu.

Sąd Rejonowy zauważył, że rezygnacja A. K. została złożona R. P., który jednak w dniu 1 lipca 2005 r. nie był jedynym akcjonariuszem Spółki. Ponadto skarżący winien był w pierwszej kolejności złożyć oświadczenie o rezygnacji z członkostwa i pełnionej funkcji w zarządzie rady nadzorczej, jako organowi powołującemu.

Nadto Sąd Rejonowy wskazał, iż powziął informację o nieaktualności adresu siedziby Spółki, ujawnionego w rejestrze. Wobec braku złożenia wniosku o wpis zmian w ustawowym terminie sąd rejestrowy, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, wszczął postępowanie przymuszające obowiązanych do złożenia stosownego wniosku. Prowadzone postępowanie przymuszające nie odniosło jednak zamierzonego skutku zatem należało ujawnić z urzędu zmiany w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach rejestrowych.

Uczestnik postępowania A. K. zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu w całości nieważność postępowania, polegającą na pozbawieniu uczestnika możliwości obrony jego praw poprzez utrzymanie w mocy postanowienia Referendarza Sądowego i dokonanie na jego podstawie wpisu pomimo, że postępowanie poprzedzające wydanie orzeczenia było dotknięte nieważnością – uczestnik postępowania nie został zawiadomiony o wszczęciu postępowania oraz prawie złożenia wyjaśnień, a postanowienie referendarza nie zostało mu doręczone.

Ponadto uczestnik zarzucił także naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 337 § 4 k.s.h. poprzez jego niezastosowanie w wyniku czego przyjęto,

że na mocy § 10 ust. 1 statutu (...) z siedzibą w T. dla skuteczności zbycia akcji imiennych spółki konieczne jest udzielenie zgody przez radę nadzorczą podczas, gdy statut spółki nie określał terminu do wskazania nabywcy akcji, ceny zbycia akcji ani sposobu jej określenia oraz terminu zapłaty; art. 369 § 5 k.s.h. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu, że mandat członka zarządu A. K. nie wygasł mimo, że złożył rezygnację; art. 463 § 1 k.s.h. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że uczestnik z chwilą postawienia spółki w stan likwidacji objął funkcję likwidatora podczas, gdy nie był on wówczas członkiem zarządu spółki (...) z siedzibą w T..

Wobec powyższego uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi rejestrowemu i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika postępowania nie zasługiwała na uwzględnienie.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy postanowił oddalić apelację akceptując zarówno dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, jak i przyjętą przez ten Sąd podstawę prawną zaskarżonego orzeczenia.

Zaskarżone orzeczenie należało uznać za trafne, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego i trafnej wykładni prawa materialnego.

Przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przepisami prawa materialnego.

Sądowi I instancji nie można zarzucić nieprawidłowości w rozumowaniu czy też błędów logicznych takich, które skutkowałyby wydaniem wadliwego orzeczenia.

W myśl przepisu art. 518¹ § 3a k.p.c. w postępowaniu rejestrowym o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego oraz rejestru zastawów w razie wniesienia skargi na orzeczenie referendarza zarządzające wpis, pozostaje ono w mocy do chwili rozpatrzenia skargi przez sąd rejonowy rozpoznający sprawę, jako sąd pierwszej instancji. Rozpoznając sprawę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżone orzeczenie i dokonany na jego podstawie wpis utrzymuje w mocy albo uchyla w całości lub w części i w tym zakresie wnioski oddala bądź odrzuca, względnie postępowanie umarza.

Sąd rozstrzyga zatem kwestię zasadności wnoszonej skargi. Stąd zaskarżone orzeczenie Sądu Rejonowego z dnia 2 lipca 2014 r., które stanowi o utrzymaniu w mocy postanowienia Referendarza Sądowego z dnia 28 czerwca 2014 r. i dokonany na jego podstawie wpis w całości.

Odnosząc się do zarzutu procedowania w ramach stanu nieważności postępowania Sąd uznał ten zarzut za bezzasadny, gdyż nie doszło do nieważności postępowania.

Apelujący uczestnik postępowania wywiódł powyższy zarzut z treści przepisu art. 379 pkt 5 k.p.c. zgodnie, z którym nieważność postępowania zachodzi jeżeli strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw, gdyż nie został zawiadomiony o wszczęciu postępowania oraz prawie złożenia wyjaśnień, a postanowienie Referendarza Sądowego nie zostało mu doręczone.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego Sąd I instancji w postępowaniu, w którym działał z urzędu i w drodze czynności urzędowych dokonał wpisu osoby uczestnika, jako likwidatora, biorąc pod uwagę fakt, że A. K. był uczestnikiem postępowania w sprawie.

Faktycznie Referendarz Sądowy nie doręczył skutecznie uczestnikowi postępowania postanowienia z dnia 28 czerwca 2013 r. o dokonaniu wpisu w rejestrze przedsiębiorców KRS. Sąd I instancji dostrzegł fakt, iż w istocie Referendarz Sądowy nie doręczył skutecznie wskazanego postanowienia. Zaistniała zatem potrzeba usunięcia tej wadliwości. Wobec wniosku uczestnika postępowania o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na orzeczenie Referendarza Sądowego Sąd konwalidował czynność w toku sprawy, przywracając uczestnikowi termin do wniesienia skargi.

Uczestnik postępowania nie został zatem pozbawiony swoich praw, a podnoszony w apelacji zarzut nieważności postępowania, wobec powyższego, nie mógł odnieść zamierzonego skutku.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszeń prawa materialnego, tj. art. 463 § 1 k.s.h. poprzez niezastosowanie art. 337 § 4 k.s.h. i niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 369 § 5 k.s.h. Sąd Okręgowy uznał je za bezzasadne.

W myśl przepisu art. 463 § 1 k.s.h. likwidatorami są członkowie zarządu, chyba że statut lub uchwała walnego zgromadzenia stanowi inaczej.

Zarówno Sąd rejestrowy, jak i Sąd Okręgowy w orzeczeniu z dnia 3 lutego 2014 r. o sygn. akt X Gz 10/14 zwracał uwagę na konsekwencje wynikające wprost z przywołanego wyżej przepisu.

A. K. z mocy prawa stał się likwidatorem spółki, jako ostatni członek zarządu. Powyższe stanowiło konsekwencję prawomocnego orzeczenia z dnia 6 sierpnia 2008 r. o rozwiązaniu i likwidacji tejże spółki. Wskazane orzeczenie zapadło w postępowaniu związkowym o sygn. akt GL X Ns Rej KRS 3407/08/448. Wskazane postępowanie stanowiło dla Sądu rejestrowego źródło pozyskiwania materiału dowodowego, który Sąd musiał brać pod uwagę z urzędu. Jednoznaczne ustalenia Sądu rejestrowego, jak i też Sądu Okręgowego poczynione w uzasadnieniu z dnia 3 lutego 2014 r. stanowiły dla Sądu meriti także wytyczne dla uporządkowania wpisu w sprawie rejestrowej, którą tenże Sąd wszczął z urzędu.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na treść przepisu art. 463 § 4 k.s.h., zgodnie z którym na wniosek osób mających w tym interes prawny sąd rejestrowy może, z ważnych powodów, odwołać likwidatorów i ustanowić innych. Likwidatorów ustanowionych przez sąd tylko sąd może odwołać.

W przypadku złożenia wskazanego powyżej wniosku przez likwidatora Sąd musiałby brać go pod rozwagę wobec wskazania w nim ważnego interesu prawnego, uzasadniającego odwołanie z funkcji.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby uczestnik postępowania kiedykolwiek taki wniosek składał.

Art. 369 § 6 k.s.h. w zw. z art. 61 k.c. określa zasady składania rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu.

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia bardzo szczegółowo wskazał motywy jakimi kierował się ustalając skuteczność złożenia rezygnacji przez A. K. na podstawie art. 61 k.c. Podzielając prezentowaną tam argumentację we wskazanym zakresie Sąd Okręgowy nie dostrzegł potrzeby powtarzania tych wszystkich, szczególnie wskazanych motywów.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd rejestrowy słusznie przyjął, iż rezygnacja A. K. nie została skutecznie złożona, zgodnie z art. 369 § 6 k.s.h. w zw. z art. 61 k.c., gdyż nie została złożona na ręce uprawnionego organu. Sąd I instancji słusznie zwrócił uwagę także na fakt, iż brak dowodu na to, że A. K. złożył należycie rezygnację radzie nadzorczej i brak również potwierdzenia zwołania rady nadzorczej po to, aby ta rada nadzorcza mogła się zapoznać z oświadczeniem uczestnika o złożeniu rezygnacji

(por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 września 2013 r. o sygn. akt III AUa 1478/12; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2010 r. o sygn. akt III CSK 176/09; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2004 r.

o sygn. akt V CK 600/03).

Wobec tych wszystkich okoliczności oraz faktu objęcia dodatkowo zaskarżeniem orzeczenia w zakresie ujawnienia nowego adresu spółki, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do jego weryfikacji.

Rozstrzygając sprawę Sąd Okręgowy uwzględnił fakt, iż źródłem dalszych czynności, które Sąd podejmował z urzędu okazało się orzeczenie

z dnia 6 sierpnia 2008 r. o rozwiązaniu spółki oraz fakt odwołania z funkcji członka zarządu D. C..

Stąd też orzeczenie Sądu Okręgowego w zakresie utrzymania w mocy wpisu polegającego na wykreśleniu Pani D. C., jako likwidatora

i powołania w jej miejsce A. K., jak też zmiana adresu spółki w KRS.

Rozstrzygnięcie w sprawie oparto na przeprowadzonym w sposób prawidłowy postępowaniu dowodowym i na mocy przepisów art. 385 w zw.

z art. 13 k.p.c. oddalono apelację uczestnika.

Natomiast o kosztach postępowania Sąd orzekł na mocy przepisu art. 520 § 1 k.p.c. uznając, że każdy z uczestników winien ponieść koszty postępowania związane ze swoim uczestnictwem w sprawie.

SSO Małgorzata Korfanta SSO Iwona Wańczura SSO Barbara Przybyła